

Той е с' плитко сърце.
 Той е топли-кълка, — т. е. съди си дома.
 Той е ял барут с' шепа.
 Той заржчал да го закопа ют под бъчевата.
 Той залива вода под сламата.
 Той знае дѣ зimuват раците.
 Той знае каква жилка да прѣрѣже.
 Той знае от дѣ са опасва.
 Той ѝ подмазал колата.
 Той има пилещу сърце (Ах. Чел.).
 Той назва че не еде чесън, но ако му са падне, не
 остава и шлупината му.
 Той коли кучето, т. е. заповѣдва, има най голѣмо вли-
 яние. — Види се да е останжало от нѣкой стар обичай.
 Той коли, той бѣси.
 Той минжл прѣз сито и прѣз рѣшето.
 Той може да бие тоягата с' кръст-а си.
 Той може да мисли колкото от едната дупка на
 нос-а си до другата.
 Той може да пие, но да видим кой ще му даде.
 Той му е трѣн в' окото.
 Той му се чини че така се лови ют зайци.
 Той на кон', — не е пѣш, т. е. добре му е.
 Той не е на шарената овца шилето (че да му да-
 вате по много).
 Той не лъже, а право не назва.
 Той не пипа стопански, а душмански.
 Той не стжпва на гнила дъска.
 Той не струва ни калпан-я си.
 Той не съди на едно клонче.
 Той не ходи за чужди очи.
 Той носи агупцу сърце (Ах. Чел.). — Агупец: циганин.
 Той от морето честит излѣзе и са удави в' рѣкицата.
 Той още млѣко бозае.
 Той още на лопош пикае.
 Той още на лопош пикае и му се чини че гърми.
 Той още на щир пикае, та му дрънка.
 Той ѡще не знае от дѣ пикае коношка.
 Той пали, той гаси (жари). — Той е чорбаджията, той
 има власт.